

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010074
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514010074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2015 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom a obžalovaného

O. G.

nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom I. W. I. O., V. č. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava v inej trestnej veci,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/29/2014-105 zo dňa 20.03.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný o d - s u d z u j e podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5, § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/29/2014-105 zo dňa 20.03.2014 bol obžalovaný O. G. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 26.09.2013 v čase o 17.20 hod. v I. v predajni potravín B. si obvinený počas otváracích hodín vložil do prineseného vaku červenej farby 2 ks liehovín (1 ks. Whisky H.CHIVAS REGAL 40% 0,7 litra a 1 ks. Whisky HIS.QUEEN ANNE 40% 0,7 litra), s ktorými následne bez zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu a po prejení pokladničnej zóny sa rozbehol ku vchodovým dverám, pri dverách obvineného dobehla vedúca predajne, ktorá ho chytila za vak a vzájomne sa oň naťahovali, pričom vedúcej potravín sa podarilo vak obvinenému vziať, po získaní vaku s alkoholom poškodená kráčala späť k pokladničnej zóne, kde ju obvinený medzi pokladňami dobehol, zozadu k poškodenej pristúpil a snažil sa vak s odcudzenými fľašami vziať, a to tým spôsobom, že poškodenú chytil jednou rukou za rameno a druhou rukou sa snažil vak neúspešne vytrhnúť, nakoľko poškodená vak silno držala, a preto obvinený zhodil poškodenú na podlahu predajne a snažil sa vak získať ťahaním, čo sa mu však nepodarilo z dôvodu, že poškodená vak

úpenlivo držala, obvinený upustil od snahy zmocniť sa vaku až po tom, čo zaregistroval, že náhodný zákazník prichádza poškodenej na pomoc.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaniami obžalovaného, ako aj prokurátora okresnej prokuratúry. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine, resp. právnej kvalifikácii jeho konania, ako aj proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že jeho úmysel vôbec nesmeroval k tomu, aby sa dopustil voči poškodenej lúpeže, ale k tomu, že bezprostredne po krádeži sa pokúsil ukradnuté veci uchovať si násilím, pričom tento jeho úmysel sledoval cieľ získať späť svoj batoh, v ktorom mal aj osobné veci. Súd sa nevysporiadal s prvým momentom, kedy ešte odcudzil fľaše s alkoholom z predajne, teda že spáchal v prvom momente krádež, a teda skutok bol od počiatku krádežou bez použitia akéhokoľvek násillia vo vzťahu k poškodenej. Až následne po jej aktivite voči nemu sa snažil získať späť svoj batoh, v ktorom aj boli kradnuté fľaše. Jeho úmysel jednoznačne smeroval iba ku krádeži, a preto malo byť jeho konanie kvalifikované podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. z dôvodu, že bezprostredne po krádeži sa pokúsil uchovať si cudziu vec násilím, alebo hrozbou bezprostredného násillia. Aj trest uložený súdom prvého stupňa, vzhľadom na okolnosti prípadu, sa mu javí byť ako neprimerane prísny. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a uznal ho vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a aby prehodnotil aj výrok o treste a uložil mu trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby stanovenej zákonom.

Odvolanie prokurátora bolo podané proti výroku o treste, pričom prokurátor v písomných dôvodoch namietal predovšetkým to, že pokiaľ bol obžalovanému ukladaný trest za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., čo je správne a zákonné, spodná hranica trestnej sadzby mala byť ustálená na 66 mesiacov. Trest uložený súdom prvého stupňa vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov teda nezodpovedá tomuto zákonnému ustanoveniu. Domáhal sa, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží zákonný trest odňatia slobody so spodnou hranicou trestnej sadzby 66 mesiacov.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napádaných výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je jedine odvolanie prokurátora.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu, súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa však stotožnil aj s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Je síce pravdou, že v zmysle ustanovenia § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. páchatel, ktorý odcudzil, resp. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím, alebo hrozbou bezprostredného násillia, je možné takéto konanie podriadiť pod toto ustanovenie Trestného zákona. Takto by bolo možné kvalifikovať konanie obžalovaného do momentu, keď sa s vedúcou predajne o predmetný vak vzájomne naťahovali a tejto sa podarilo obvinenému vak vziať. Skutok krádeže tým, že vedúca predajne získala kradnutý tovar späť do svojej moci bol týmto ukončený. Následne však, keď už vedúca predajne mala predmetný vak s odcudzenými fľašami vo svojej dispozícii a kráčala späť k pokladničnej zóne predajne, kde ju obvinený medzi pokladňami dobehol a spôsobom uvedeným v skutku ju napadol a snažil sa jej vak vziať, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu už toto jeho ďalšie konanie právne kvalifikovať v zmysle ustanovenia § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu je jednoznačné, že obžalovaný proti vedúcej predajne použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Neobstojí jeho tvrdenie, že mu išlo predovšetkým o jeho vak a v ňom sa nachádzajúce jeho osobné veci. Vo vaku sa totiž nachádzal aj kradnutý alkohol, o čom obžalovaný vedel a teda minimálne bol s touto skutočnosťou,

pokiaľ by sa mu podarilo získať svoj batoh späť, uzrozumený. Z uvedeného dôvodu, pokiaľ sa teda týka uznania viny, nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Na druhej strane však súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ síce správne ukladal obžalovanému trest aj za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože obžalovaný opätovne spáchal zločin, avšak výmeru trestu stanovil na dobu 4 rokov a 8 mesiacov. Tu je potrebné prisvedčiť odvolaniu prokurátora, že v zmysle tohto ustanovenia Trestného zákona sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, čo je v tomto prípade o 30 mesiacov, a teda obžalovanému mal byť ukladaný trest určený spodnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 66 mesiacov. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody na spodnej hranici takto stanovenej zákonnej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, zaradil ho odvolací súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.